

Juleevangeliet esoterisk set.

De fleste af os bliver fortsat dybt bevæget når vi lytter til eller læser Juleevangeliet. For nogle fordi det minder os om vores barndoms jul, for andre fordi historien om barnet og krybben er rørende, det vækker vores sociale beskyttertrang, for andre fordi vi oplever Jesus som vores frelser og forsoner, for andre igen fordi det hører med til den kristne tradition og vi får fat i den religiøse følelse der lever og ånder gennem hele den vestlige verden. Hvad enten juleevangeliet vækker religiøse eller historiske følelser i os, så har beretningen noget alment menneskeligt foruden et sjæleligt/åndeligt perspektiv, noget der rører sig dybt i hvert enkelt menneske, hvad enten mennesket opfatter sig selv som religiøst eller ej.

Ser vi esoterisk på beretningen, altså ud fra indre oplevelser og ikke opfatter beretningen som en konkret beskrivelse af jomfrufødsel eller lignende, så oplever jeg at juleevangeliet fortæller om endnu dybere lag end det blot er en god historie eller introduktion og indføring i den kristne teologi. Juleevangeliet fortæller os, ikke blot om det lille Jesusbarns fødsel, men om fødslen af "det sande menneske" i hver enkelt af os.

"Og det skete i de dage at der udgik en befaling fra Kejser Augustus at alverden skulle skrives i mandtal".

Esoterisk set kan dette oversættes til, at nu er tiden hvor vi skal registrere for os selv, klargøre hvor vi kommer fra, og hvor vi hører til.

Joseph kom fra Davids slægt, den slægt hvorfra det er profeteret, den nye Messias, frelseren kommer, ikke den ydre, men den indre frelser.

Os der kender lidt til vores Bibelhistorie ved, at David var den ædle person der egenhændigt dræbte den dæmoniske kæmpe Goliat. David kan således opleves som en foreløber for Kristus. Slægten symboliserer her en erkendelse af vores indre iboende kraft, en viden om vores styrke til at overvinde dæmonien, misbruget, selvhadet, vreden og angsten der bor i os.

Josephs forlovede der var frugtsommelig med Helligånden bærer esoterisk set kimen til det fuldt udviklede menneske i sig.

Det nye menneske er ved at gøre sin entre i verden – *"men der var ikke plads til dem i herberget"*. Fødslen sker ikke i herberget, da et herberg/hotel er et midlertidigt opholdssted, fødslen sker i stalden, i Hjerterummet, der hvor vores dybe instinktive sider kommer fra, der skal vi fødes.

"I den samme egn var der hyrder som lå på marken og holdt nattevagt. Da stod Herrens Engel for dem og sagde: I skal finde et barn som er svøbt og ligger i en krybbe".

Hyrderne er den del af os der lever under den åbne himmel, der har kontakt til den spirituelle/kosmiske dimension, den del der kan høre vores indre engels stemme, den del der leder os mod vores nye fødsel.

Hyrderne symboliserer, vi har muligheden for at opleve Guds Engel, den livfuldhed der gør os parate til at overgive os til underet: At Gud er overalt i himlen og på jorden, at Gud er en Evighedens Værens Tilstand.

Dette er Julemysteriet esoterisk fortalt.

Navnet Jul er synonym med Årets Hjul eller Livets Hjul – lyset der starter at bryde frem d. 21.december ved Solhverv, dagen hvor mørket begynder at vige for lyset, hvor lyset vendes ud mod verden efter at være født i hjertet.

Lyset tiltager, det baner vejen for fødslen af det nye menneske i vores hjertedyb.

I juletiden kan du således forestille dig - når du sidder i din mørke stue med blot et enkelt lys tændt, at du står i mørket og kulden foran Stalden og du NU træder ind i Stalden – ind i Hjertedybet – hvor du der finder, at det menneske du allermest stræber efter at være, det menneske er allerede født.

Glædelig Juletid

Benthe Ploug.